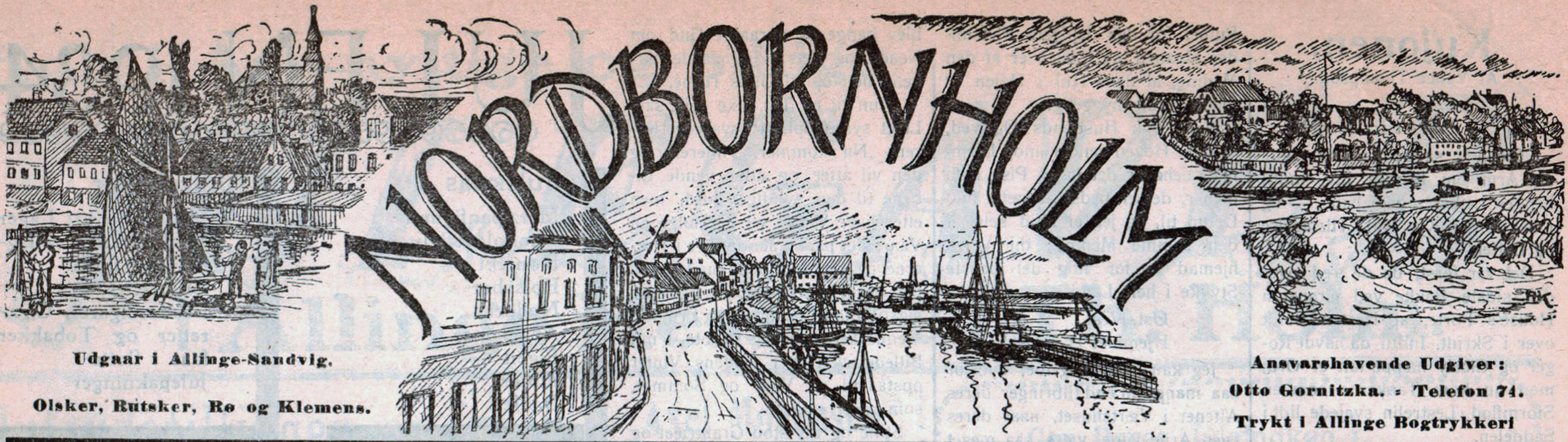

Nr. 356

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gang 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - 6 Ø.

Fredag den 14. December

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Gravens Hemmelighed.

— o — En Historie om en Moders Kærlighed.

Det var af Aviserne, at Hannah hørte, hendes Søn var bleven arresteret.

Lige straks var hun ude af Stand til at tro paa det; det var for uhyggelig en Løgn.

Hendes Dreng, hendes lille Dreng, saa velopdragen, saa tilbageholden, som kun for en Maaned siden havde tilbragt sin Paaskeferie hos hende — hendes Søn skulde være en Tyv og Morder? Hvilket Vaas! . . . Hun syntes, hun saa ham staa foran sig i sin Soldateruniform med sit runde, unge Ansigt smilende og venligt; hun følte igen hans hjertelige Farvelkys paa sin rynkede Kind og opfyldt af lykelige og fredelige Minder om ham, trak hun paa Skulderen og gentog:

— Naturligvis er det en Fejltagelse. Det maa være en anden.

Ikke desto mindre stod det trykt der med store Bogstaver til Overskrift: „En Soldats Forbrydelse“. Det var hændt i hans Barak og hans fulde Navn stod nævnt!

Forvirret krøb hun sammen i sin Stol foran Køkkenets varme Komfur, Brillerne havde hun skudt op paa Panden og Hænderne laa foldede i Skødet, medens hun med skælvende Læber talte til sig selv:

Der kom nogen i Køkkenet. Det gav et Sæt i hende og hun raabte: — Hvem er det?

Saa genkendte hun Nabokonen, og da hun ikke ønskede, at denne skulde se hendes Ophidselse, tilføjede hun:

— Jeg tror, jeg sov . . . her er varmt —

Skønt hun ellers plejede at være tilbageholdende og tavs, vedblev hun i Dag at tale ustandselig, rettede Spørgsmaal og gav selv Svar — alt sammen af lutter Angst for selv at blive udspurgt. Og medens hun vedblev at snakke, var hendes eneste Tanke:

— Mon hun ved det?

Til sidst kunde hun imidlertid ikke finde paa mere at sige og henfaldt i Tavshed. Med et mærkeligt Udtryk i Ansigtet spurgte Nabokonen:

— Er det længe siden, De har haft Nyt fra Deres Søn?

— Nej . . . denne Morgen!

Hun sagde dog ikke paa hvilken Maade! Men idet hun talte, overvældedes hun af Ønsket om at blive beroliget, at blive trøstet, efter at høre en Stemme gengive hendes egne indignerede Ord:

— Det er en Fejltagelse! Det er ikke min Dreng . . . hvor skulde det kunde være ham? . . . Det gav mig et helt Chok, da jeg læste det første Gang . . . Sikken en Nar, jeg var!

Men Nabokonen forblev tavs.

Saa gentog Hannah:

— Men det er mærkeligt, ikke? . . . Det er mærkeligt . . . !

— Ja, det er mærkeligt, hvis der er to af samme Navn i samme Regiment, svarede Nabokonen.

Med et dybt Suk af Lettelse udbød Hannah:

— Det er netop, hvad jeg siger! . . . Er det ikke? . . . Der er to af det samme Navn.

Hun holdt Avisen op og prøvede at lade ubekymret, da hun udbød:

— Har De set dette? . . . Mærkeligt, ikke sandt? Hun følte sin Strube saa tør og Øjnene blev fulde af Taarer, da hun tilføjede:

— Jeg var saa dum . . . tænk, det Navn, . . . det er ikke min Søn!

— Jeg ved ikke noget om det! svarede Nabokonen. Jeg spurgte kun Dem. Men man maa jo haabe, der er to . . . for hvis det er Deres Søn . . . man siger, at det var ham, der plyndrede Bødkeren . . . jo, de tre Hundrede Kroner, som blev stjaalet, da han sidst var hjemme i Paasken.

Moderen rettede sig stift op, hun var hvid som en kalket Væg.

— Hvor vover man! . . . Det har min Dreng aldrig gjort — aldrig — aldrig! — Skammer De Dem ikke over at bringe saadan styg Sladder videre? . . . Hvad har vi gjort Dem, siden De vover at komme med saadan en Beskyldning? — Min stakkels lille Dreng! . . . Aa, men De skal faa at se!

Og uden saa meget som at lukke Døren efter sig eller tage et Sjal paa, løb hun til Banegaarden.

Hun ankom til Byen, just som Klokken slog syv. I Stedet for at aftage var hendes Frygt vokset, medens hun sad i Toget. Hun sagde ikke længere:

— Det er umuligt! men, Sæt, det er sandt!

Rejsen havde forekommet hende uendelig lang, medens Toget fo'r forbi Landsbyer og Marker. Da Toget endelig standsede, begyndte hun at skælve og syntes nu, at Øjeblikket, da hun skulde lære Sandheden at kende, var kommet alt for hurtigt. Hun begyndte mekanisk at mumle Bønner, medens hun gik ud til det Sted, hvor Soldaterbarakkerne laa.

En Stund blev hun staaende ved Gitterporten, der førte ind til Pladsen. Paa Trinene til de firkantede ensartede Bygninger sad Soldater og røg deres Aftenpibe, medens de passerede muntert. Det hele saa saa fredeligt ud. Hun tog Mod til sig og gik ind paa Pladsen. Hendes Søn havde lært hende at skelne mellem de forskellige militære Grader. Hun standsede en Sergeant og sagde frygtomt:

— Undskyld, men der er noget, jeg gerne vilde spørge Dem om. Jeg ønsker at vide . . .

Hun tøvede, angst for at røbe sin Frygt. Saa vedblev hun:

— Det er dette. Det er om min Søn — John Mitchell ved tredje Kompagni . . . Jeg ønsker at spørge om . . . om jeg kan komme til at tale med ham?

Hun prøvede at smile.

— Jeg er hans Moder . . . hans Moder. . . Kan jeg ikke faa ham i Tale? Hvorfor? . . . Hvor er han? Er han syg? — Ikke? . . . Men hvorfor kan jeg saa ikke komme til at tale med ham? . . . Ja, jeg ved . . . nej, jeg ved ikke . . . Han er bleven arresteret . . . aa i — i Fængsel, siger De? . . . Han skal stilles for en Krigsret!

Hun skjulte Ansigtet i sine Hænder. — Gud i Himlen, det er altsaa sandt, stønnede hun. Gud i Himlen. —

Vaklende vendte hun sig bort.

Ved det militære Fængsel fik hun at vide, at hendes Søn sad i Enecelle — og de Ord forhøjede hendes Rædsel. Hun udmalede sig ham alene, for altid spærret inde uden nogen at tale med. Man raadede hende til at faa en Sagfører i Tale, og med de samme usikre Skridt søgte hun en Sagfører. Af ham fik hun hele Sagens Sammenhæng at vide. Der var ingen Tvivl mulig om Sønnens Brøde. Hendes Søn havde dræbt en Mand og bagefter plyndret ham; man havde fundet Pengene — ni Hundrede Kroner — i hans Sengetøj. Han havde tilstaaet.

Efter megen Graad og unyttig Tiggen om at faa Lov at se ham, vendte hun tilbage til sit lille Hus i Landsbyen.

Ale dér vidste Besked.

Angst for, hvad de vilde sige til hende, gruende for deres Blikke, gik hun ikke hjem før Midnat. Som et stakkels Dyr, der frygter Prygl og skjuler sig, vovede hun næppe at gaa ud mere. Skælven- den tog hun Avisen, som hver Morgen blev lagt ved hendes Dør. Af den fik hun ikke blot Besked om alle Enkelthederne ved Forbrydelsen, men læste ogsaa, at det virkelig var hendes Søn, der havde plyndret Bødkeren for tre Hundrede Kroner i Paasken! Men det havde han ikke — aldrig! Hun turde sværge paa, at det ikke var sandt!

— Men lidt efter lidt begyndte hun ogsaa at føle Tvivl om det.

Efter en Maanedes Forløb rejste hun paany ind for at tale med Sagføreren. Hun bad ikke længere om at faa sin Søn at se. Store Gud — ikke fordi hun ikke elskede ham mere — men hun følte sig saa skamfuld . . .

— Hvad vil man gøre ved ham? spurgte hun. Man vil vel ikke tage ham fra mig?

— Min stakkels Kone, svarede Sagføreren med venlig Deltagelse; jeg er bange for, at man vil det . . . Hvis jeg endda blot kunde finde nogle formildende Omstændigheder . . .

— Hvad er det? En Omstæn-

dighed . . . hvad betyder det?

— Det betyder noget, der i Dommerens Øjne vil gøre Forbrydelsen mindre. — Her er et Eksempel. — En Mand stjæler; hvis det kan bevises, at han er i stor Fattigdom, at han gjorde det, fordi hans Børn sultede, saa vilde det være en formildende Omstændighed og kaste et formildende Skær over den, gøre hans Straf ringere. Men i dette Tilfælde er der ikke en Gang hans første Forbrydelse. Det andet Røveri — han benægter det — men — naa, men jeg vil gøre alt, hvad der er muligt at gøre for ham.

Dommens Dag kom.

Hun rejste igen ind til Byen. I Toget sad hun og mumlede Bønner, medens de saa ofte gentagne Ord: „Formildende Omstændigheder . . . Formildende Omstændigheder!“ snurrede om i hendes tomme Hjerne.

Hun havde selv ønsket at komme for Vidneskranken.

Hun ventede i et mørkt, trist Rum sammen med Vidnerne, der paa Grund af hendes Nærværelse sænkede deres Stemmer.

Da hendes Tur kom, traadte hun frem for Vidneskranken med vaklende Skridt, hendes Øjnelaag glippede i det skarpe Lys og et Sekundt hvilede hendes Øjne paa hendes Dreng, der sad med Hovedet bøjet over et blaatærnet Lommetørklæde . . . saa rettede hun sig og saa op paa Dommeren.

Nu, da hun stod der, undrede hun sig over, hvorfor hun havde ønsket det; hun havde intet at sige. Hvorfor var hun her? . . . Af ingen anden Grund end den, at hun var hans Moder. Var det ikke hende, der havde født ham . . . passet ham . . . plejet ham . . . kærtegnet og opdraget ham? . . . Var han ikke hendes, hendes egen?

Paa næsten alle Spørgsmaal svarede hun med et Nik eller halvt uforstaaelige Ord. Der herskede Dødsstillehed i Retssalen. Alle følte inderlig Medlidenhed med den gamle, sortklædte Bondekone, der stod der bøjet af Sorg.

— Han er Deres eneste Barn? spurgte Dommeren.

— Ja!

— Gav han Dem nogen Grund til Klage, da han boede sammen med Dem?

— Ak nej, Herre — aldrig!

— Havde han daarlige Kammerater?

— Aldrig! Hans Fader, der var afholdt og respekteret af enhver, vilde ikke have tilladt det . . . og jeg heller ikke. Vi var agtede og hæderlige Mennesker!

— Vi véd det, vi véd det . . . Saa vendte han sig mod Fangen og vedblev:

— De ved det ogsaa, og det var derfor De — i Læ af Deres Forældres gode Rygte — drog Fordel af Deres Ophold i Deres Moders Hus til at plyndre en

Mand . . . Hvor kunde nogen mistænke Sønnen af saa hæderlige Forældre? — Andre Forbrydere kan sige:

— Jeg er ikke fuldt ansvarlig for min Misgerning, jeg har levet med Folk, der gav mig et slet Eksempel. — Men De har ikke en saadan Undskyldning.

I dette Øjeblik syntes den gamle Kvinde at gøre en voldsom Anstrengelse. Et sælsomt Lys skinnede i hendes forgrædte Øjne, saa bøjede hun Hovedet og sagde med næsten rolig Stemme:

— Tilgiv mig, Hr. Dommer, jeg ser, at jeg maa fortælle Sandheden. Min stakkels Dreng er skyldig i meget . . . Men han er ikke den eneste skyldige. Jeg fortalte Dem lige før, at jeg intet havde at bebrejde mig . . . jeg løj. De tre Hundrede Kroner af Bødkerens, det var mig, der stjal dem, mig! Da min Dreng kom hjem i Paasken, fortalte jeg ham, at jeg havde gjort det . . . Det forskrækkede ham, stakkels Dreng . . . han er meget ung . . . han saa, at hans Moder kunde resikere sin Ære og sit gode Rygte . . . og det var for at kunne give Bødkeren hans Penge tilbage og frelse mig for Mistanke og Arrestation, at han stjal de andre Penge . . . Han blev forstyrret i Forsøget . . . tabte Hovedet og rettede Slaget mod Manden uden at vide, hvad han gjorde.

Hun tav et Øjeblik forpustet og fortsatte saa med lavere Stemme:

— Jeg løj . . . jeg er en slet Kvinde. Det var mig, der gav ham et daarligt Eksempel . . . Det var mig, De maa arrestere . . . Er det ikke en formildende Omstændighed for ham? . . . Tilgiv mig, Hr. Dommer.

Hannah rejste hjem, mere tung i Sind og mere sønderknust end nogensinde før, medens hendes Hjerne arbejdede ustandselig med disse nye Ord: „Formildende Omstændigheder“. Hvorledes, hvor kunde hun finde noget, der kunde bevæge Dommeren til at vise Overbærenhed? — Der var intet! — Hun kunde ikke se andet end Forbrydelse — intet kunde gøre Rædselen mindre.

— Mere bøjet end før, med hængende Skuldre og sænket Hoved syntes hun at skrumpes ind til intet.

— — —
Sønnen blev ikke dømt til Døden, men til livsvarigt Tugthus. Snart efter døde hans Moder, foragtet af alle Landsbyens Folk. Hun blev begravet i et afsides Hjørne af Kirkegården. Kun et sort Trækors smykkede Graven, men over Korpset hang en Laurbærkrans med Baand ved. Og paa Baandet kunde man endnu skelne Ordene:

— Til Hannah Mitchell. Fra Dommeren, der dømte hendes Søn!

Kujonen.

Af Vance Thompson.

—o—

Fortsat fra forr. Nr.

„Cicely“, sagde han og lagde sin Arm om hendes Liv, indtil hendes Læber mødte hans, — og i det første Kys var Tilstaaelse og Løfter.

Det var først, da de red over den sidste Bakke ved Cranston House's Porte, at Hestene faldt over i Skridt. Indtil da havde Roger og Cicely næppe talt et Ord, men nu kom Tankerne som en Stormflod. Lestrelin svajede lidt i Saddelen.

„Hvad har jeg dog gjort, Cicely?“ spurgte han. „Hvad har jeg dog gjort?“

Hun vendte Øjnene mod ham. De straaled som Stjerner.

„Vi skal ride sammen gennem lange, lykkelige Aar, for altid!“

Han følte hendes Haand paa sin Arm, der brændte ham som Ild. At han dog skulde elske hende saa højt, at alt andet i Verden var intet, mindre end intet i Sammenligning med hende.

Saa hørte han hendes bløde Stemme:

„Roger, nu først forstaar jeg! Du har reddet mig fra en stor Synd! Jeg vilde gifte mig med en Mand, jeg ikke elskede, tænk paa det! Men jeg vidste ikke, hvad Kærlighed var. Hvor skulde jeg kende den fra? Hvor kunde jeg, kæreste, før Du lærte mig det! Jeg kender kun Ærgerrighed og Stoltthed. Men Kærligheden kom og frelste mig!“

Og hans Hjerne var ved at sprænges under den kvalfulde Tanke, at han elskede hende saadan. Og at hun skulde elske ham! „Cecely“, hviskede han sønderknust.

Hun foer sammen ved Lyden af hans Stemme og holdt sin Hest an: — „Roger, Du mener da ikke —“

Han nævnede hendes Navn i en Stjerne. „Jeg kan ikke, — tænk paa ham — min Ven —“

„— Vil — vil Du lade mig i Stikken, Roger?“

„Du ved jo, Cicely — at jeg maa.“

Et Øjeblik sad hun der, stille og hvid; „Du elsker mig ikke!“

„Jeg elsker Dig ikke“, gentog han, og Ordene brændte paa hans Læber.

„Du lyver“, svarede hun stolt, „Du elsker mig, men Du er en Kujon!“

Hun slog sin Hest og foer ned ad Vejen mod Huset i Galop.

Fra den lille Jernbanestation sendte Roger denne Skrivelse til John Buckworth: „Jeg kan ikke tage Tønnen! Jeg gaar til Amerika med første Skib. Det bedste er at glemme mig. R. Lestrelin.“

John Buckworth kastede Kortet paa Ilden. „Jeg begriber ikke, at han er Daves Søn. Stakkels Fyr, han kan vel ikke gøre for, at han er en Kujon. Kvinderne ved det bedre! Cicely har hele Tiden sagt, at han var en Kujon.“

Hjemmet.

—o—

Den verdenskendte Prædikant Spurgeon, hvis Hundredaarsdag lige er rundet, har skrevet et Stykke om Hjemmet, og det er saa godt, at det fortjener at fremdrages igen:

„Ordet Hjem lyder altid som Poesi for mig. Det klinger for mig som Klokkeklang ved et Bryllup, kun mere blidt og yndigt, og det kimer dybere ind i mit Hjertes Grund. Enhver Fugl elsker sin Rede. Uglerne anser de gamle

Ruiner for den dejligste Plet under Maanen, og Ræven er af den Mening, at dens Hul i Højen er mærkværdig hyggelig.

Naar min Husbonds Øg ved, at dets Hoved vender imod Hjemmet, behøver det ingen Pisk, men mener, det er bedst at sætte fuld Damp til, og jeg er altid selv af den samme Mening; thi Vejen hjemad er for mig det bedste Stykke i hele Landet.

Øst, Vest,
Hjemmet er bedst!

Jeg kan ikke begribe, hvorfor saa mange Mænd tilbringer deres Aftener i Værtshuset, naar deres egen Arne vilde være saa meget bedre og derhos saa meget billigere. Der sidder de den ene Time efter den anden, pimpende og snakkende op ad Vægge og ned ad Stolper og husker ikke paa de kære derhjemme.

Ægtemænd skulde søge at gøre Hjemmet lykkeligt og helligt. Det er en daarlig Fugl, der besudler sin egen Rede, og en slet Mand, der gør sit Hjem elendigt. Vort Hus bør være en lille Kirke med Hellighed for Herren. Det ægte-skabelige Liv er ikke helt igennem Sukker; men Velvillighed i Hjerter vil holde det meste af det sure borte.

Gudsfrygt og Kærlighed kan faa en Mand til at synge som en Fugl i en Hæk midt imellem Torne og Tidsler og bringe andre til at synge med. Det skal være Mandens Glæde at hjælpe sin Hustru, og Hustruens Glæde at drage Omsorg for sin Ægtemand. Den, der er god imod sin Hustru, er god imod sig selv. Jeg er bange for, at nogle Mænd hele deres Liv igennem kun tænker paa sig selv, og naar det er Tilfældet, er Hjemmets Lykke kun et Skin. Naar Ægtemænd og Ægtehustruer gaar godt i Aagsammen, hvor let bliver da deres Byrder. Et Hjem skal være et Bethel, ikke et Babel.“

Grantræet.

—o—

Ved Siden af Kundska-bens Træ i Paradis stod et lille Grantræ. Det tog sig ikke meget ud med sine smaa haarde Kogler ved Siden af det store Kundska-bens Træ med de straalende smukke Frugter.

Og Kundska-bens Træ kunde da heller ikke lade være med at spotte det lille Træ.

„Mine Frugter er saa dejlige, at de ikke maa røres eller nydes, sagde det, „de maa kun beskues. Men dine Kogler hænger frit for alle og enhver, og dog er der ingen, der gider se paa dem, endnu mindre spise dem.“

Det lille Grantræ tav stille — det bare tænkte.

Saa gik Tiden.

En Dag spiste Eva af Kundska-bens Træ, og Synden kom ind i Verden og med den Døden.

Det blev Efteraar. Frugterne paa Træerne faldt til Jorden, og lidt senere begyndte Bladene at visne og drysse til Jorden.

En Rædsel opkom hos alt det skabte. Ogsaa det lille Grantræ

blev bange og anraabte Gud om Naade, og dets Bøn naaede virkelig helt op til Guds Trone.

„Kun til en Tid, ikke evig, skal Livet synes ophørt“, svarede Herren, „Nu kommer Vinteren, og den vil atter og atter vende tilbage til den syndige Jord, men efter hver Vinter vil der følge en Vaar, der paany aander Liv i Træerne og smykker dem med Knopper, som efterhaanden udfolder sig til Blade, Blomster og Frugter. Mennesket, som jeg skabte i mit Billede, skal efter Dødens Vinter opstaa til en Vaar og Sommer, som varer evig.“

Stille og bly stod Grantræet og lyttede til de livsalige Ord.

Men Herren fortsatte:

„Men Du, lille Gran, Du skal altid bære Haabets skønne Farve, og din altid grønne Krone skal pege trøstende mod Himlen. Tusinder af Aar skal rinde. Der vil komme til at flyde meget Blod, og Trængsel og Angst skal komme over Menneskenes Sjæle. Men jeg vil forbarme mig over dem, og engang sende det bedste, jeg ejer, min Søn til Jorden. Han skal frelse Menneskene og føre dem ind til det evige Liv, og enhver, som tror paa ham, skal ikke fortabes, men have det evige Liv. Og hver Aften paa min Søns Fødselsdag skal, saalænge Verden staar, Menneskene tage Dig, Du lille Grantræ, ind fra den kolde Skov, stille Dig i den varme Stue og pynte Dig med Lys, skønne Sager og Frugter. Du skal blive til megen Glæde.“

Det lille Grantræ blev saa glad; men ikke det mindste stolt ved at høre om Guds Bestemmelse med det. Et godt Hjerte bliver jo heller aldrig stolt. Det bredte sine Grene ud til alle Sider og vendte ydmygt sine Naale mod Jorden og syntes, at Gud havde bevist det langt større Naade, end det havde fortjent.

Naar Menneskene skal fejre Guds Søns Fødselsdag, hentes Grantræet hjem fra Skoven og stilles i den lune Stue. Da bliyer der Højtid, og der findes vist ikke ret mange Hjem, som fejrer Jul uden et lille Træ eller en Gren.

Grenen fra Livets Træ staar skønt med Lys som Fugle paa Kviste, det Barn, som sig glæder fromt og kønt, skal aldrig den Glæde miste.

Nordbornholm

udgaar i Dag med Tillæg — Nr. 356 A. Annoncer til vort Julenummer bedes indleveret senest Tirsdag.

Bestillinger paa

JULEØL

Øltræer og 5 L. Flasker modtages af Allinge Bryggeri. Tomme Øltræer bedes returneret. Brygger Salmon.

Hermed anbefaler jeg

mit gode

Normalbrød, Rugbrød, Sigtebrød, Franskbrød, og alle Slags Kager.

Stegning og Bagning udføres.

Den bedste Julekage faas hos

Henning Jørgensen,

Telf. Allinge 73.

Hotel Sandvig

er aabent og anbefales til Møder og Fester.

Ærbødigst
Georg Jørgensen.

JULEN 1934

Juleknas

Marzipanfigurer
Chokoladefigurer
Konfekt
Bolscher
Nødder
Appelsiner
Figen
Æbler
Dadler

Julecigarer

Jeg har stort Lager af allerfineste vellagrede og tørre CIGARER. Baade Cigarer, Cigaretter og Tobakker faas i flotte Julepakninger

Alle Kolonialvarer

betaler det sig at købe i PRODUKTEN

Fineste fine Klipfisk og Risengryn
Alt til Julebagning
Fineste Mel, Rosiner, Krydderier, Sucade Sirup m. m.

Nyttige Julegaver i Glas, Porcelæn og Køkkenudstyr.
Alt i Isenkram. Rigtige Varer! Rigtige Priser!

Kig indenfor i Produkten!

der finder De de Rigtige Jule-Varer til de Rigtige Priser!

E. M. BECH.

Permanent Inden Jul!

Ved Bestilling nu, Kan De faa den Tid, der passer Dem selv bedst.

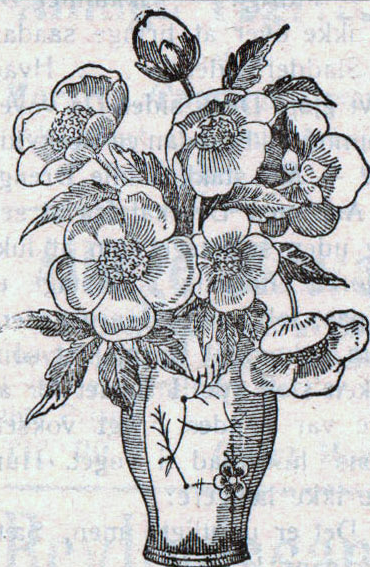
Barber Johs. Larsen, Tlf. Allinge 53.

Jeg mangler Ænder & Gæs!

og for fine velbehandlede Varer betaler jeg absolut den højeste Pris. Paa den Maade rækker Pengene extra langt til Juleindkøbet, som jeg kan anbefale at gøre i PRODUKTEN.

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Mange synes, det er svært at finde paa en

JULEGAVE

Vanskeligheden bliver let overvundet, naar De aflægger vor Forretning et Besøg og ser, hvad vi har af fikse og nyttige Ting. Vi har altid noget nyt — noget for sig selv.

Nordlandets Handelshus.

-- Vær glad, — hold Fest, —

Køb danske Frugtvine

Det er forbausende, som denne danske Produktion er forbedret i de sidste Aar, — og hvorfor kan ikke ogsaa de gode danske Frugter være Grundstoffet, som franske og spanske Druer. — Prøv for Exempel — vi foreslaar: Kloster Tonic, Kijafa Kirsebærvin eller Tokayer, og De vil sikkert blive overrasket og glad. — Stort Lager af Vine fra C. K. Mønster & Søn, København.

Nordlandets Handelshus.

Skal De strikke el. hækle?

Brug danske Uldgarner!

Stort Udvalg og smukke Farver.

Dejlige Kvaliteter - Billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Køb i Aar nyttige og billige

JULEGAVER

i Allinge Messe ved Th. Holm.

Juleudstillingen er færdig!

Mange gode Julegaver til Børn og voksne. Køb Legetøj, hvor der er størst Udvalg; det vil De finde hos os Billedbøger, Malebøger og Masser af Spil. Stort Udvalg i Lædervarer, Billeder og Rammer. Juletræsdynt, Julehefter, Julebøger, Almanaker, Æskepost. Største Udvalg i Julekort. —

Papirhandelen

Kirkepladsen, Allinge

Forretningen er **ikke** aaben om Søndagen.

Til Julebagningen anbefales

Gasovne i forskellige Størrelser, bedste Fabrikat Bageovne til at opvarme med Primus erstatter en Gasovn, hvor der ikke forefindes Gas. Aluminiums Bageforme til Primus og Gas. Kageforme i mange forskellige Størrelser. Kage- og Flødesprøjter, Klejnespore, Udstikkere, Husholdningsvægte med fin Inddeling, Mandelmøller, Emailerede Stegepander til Gasovne og Komfurer i mange Størrelser.

Alle Krydderier og Essenser, Mandler, søde og bitre. Nødekærner, Cocus, Sucat, Pommerantskal, Potaske, Hjortetaksalt, Rosenvand, Korrender, Rosiner, tørrede Frugter af ny Høst, Flormel, Krümmel, Vanille, fineste Mærker Flormel m. m. Alt sælges til billigst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.

Vil De være sikker paa en god Julesteg

i FLÆSK, KALVE- og OKSEKØD, køber De den og alt i hjemmelavet Paalæg bedst i

K. Jensens Slagterforretning

Fører kun 1ste Klasses Varer. - Tlf. 66. NB. Varerne bringes overalt.

Alle Herrer bør vide

at en Dames højeste Ønske er en virkelig fin Parfume

Alle Damer bør vide

at en Herre altid ønsker sig en god Barbersprit, Sæbe eller Talcum. — Masser af smukke Gaveæsker, baade til Herrer og Damer, finder De i

Prima.

Køb
Julegaven

i
Allinge
Boghandel

ved Havnen
Tlf. 56.

Største Udvalg i
Skønlitteratur, Børne- og Billedbøger.

Alle Nyheder i Julelektüre, Kort,
Æskepost, Noder og
Underholdningsspil.

Galanteri. | Spilleborde og Kort.

Bord- og Læselamper

Stentøj og Fotoartikler

Absolut største Udvalg i Lædervarer

Fyldepenne og Pensils.

Køb Deres Julegaver hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Axel Mogensen

TEJN

anbefaler alt til Julebagningen

Klipfisk og Risengryn

KAFFE — $\frac{1}{4}$ kg 90 og 117 Øre.

Mekanisk Legetøj.

Pæne Ting i Julegaver.

Jule-Cigarer, tørre, vellagrede, i pæne Gaveæsker.

Julekort fra 1 Øre pr. Stk.

Mangler De Appetit?

Bager HALD har det Brød, som smager Dem! det indeholder den rette Surdej, som betinger den rigtige Fordøjelse — og skal De have Selskab, eller føler De Trang til noget særlig delikat, saa finder De et righoldigt Udvalg i Wienerbrød, Kringler, Kranse og Kager, Julekager, Fødselsdagskringler og Smaakager, som er noget af det lækreste, der kan opdrives.

De gaar aldrig forgæves til

P. Holms Bageri

ved E. HALD.

Olsker.

Husmandsforeningens Syforening

afholder **festlig Sammenkomst med Andespil**

Lørdag den 15. December Kl. 7,30. Der bortspilles 2 Gæs, 8 Ænder samt en Lagkage gratis i første Omgang.

Medlemskortene skal forevises.

En Mand til at passe Have-sprøjten søges.

6 Dages Kursus paa Kærehave kan faas 21.—26. Januar. Skriftlig Ansøgning til Bestyrelsen inden Nytaar.

Bestyrelsen.

Olsker Sygekasse.

Medlemmer, der staar i Restance med Kontingent for 1934, erindres om at dette maa være indbetalt inden 1. Januar, for at bevare Medlemsretten som nydende Medlem.

Bestyrelsen.

Husk min bekendte

Pudsepomade!

M. C. Funch.

En extra god

Højtaler

sælges billigt.

M. C. Funch.

Gummistøvler.

Stort Udvalg — Smaa Priser.

C. Larsens Skofejssjorr.
Vestergade, Allinge.

Gør Deres Juleindkøb i

W. Rømers Slagterforretning

Vi har prima Kalve- og Kviekød, Flæsk, Ænder og Gæs.

Bestillinger modtager Tlf. Nr. 118 og 136.

Husk vort hjemmelavede Paalæg.

Sig det med Blomster!

Vi sender Deres Julehilsen hvor som helst og naar som helst, og anbefaler os fremdeles med stort og smukt Udvalg i Blomster, Frugt og Julekranse. — Juletræer og Gran til Kirkegaarden.

Varerne sendes og bringes overalt. Tlf. 41.

Gartner Jensen. Sig det med Blomster!

Allinge Frugt- og Blomsterforretning.

Skal De i Selskab?

paa Havearbejde? — ud at spadserere?

til enhver Lejlighed finder De STRØMPER, der passer baade med Hensyn til Pris, Farve og Kvalitet i

Nordlandets Handelshus.

Dameovertøj nedsat.

Restlageret af Frakker, Kaaber og Ulster, hjemkommen i Efteraaret, sælges nu med stor Rabat.

Et mindre Parti fra tidligere Sæsoner sælges til cirka . . . **halv Pris.**

Magasin du Nords Udsalg

ved Victor Planck, Allinge.

Nov.-December er Slagtemaaneder,

hvorfor vi fremholder prima Kvaliteter:

Nye, store Rosiner.

Smaa Sun Maid Rosiner.

Friske bornholmske Byggryn, mellem og fine.

Nye kraftige Krydderier, alle Slags.

Grov spansk Salt og raffineret Køkkensalt.

Priserne er meget rimelige, og vi kan tage gode, sunde Kornvarer som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads

anbefaler sig med **OKse-** og **Kalvekød** fra Slagteriet samt alle andre Slagterivarer. — **Johanne Hansen.** Priserne nedsat.

Det er fordelagtigt at gøre sit Juleindkøb i **PRODUKTEN**

En gylden Forretning.

—o—

Højt oppe i Smaalands boede en mindre Landbruger, — vi kan kalde ham Per Jönsson, — de fleste svenske Landbrugere hedder jo Jönsson. Hans lille Gaard var ikke af de bedste, det var mere end magre Jorder, og de laa kilede ind mellem Granitklipper og Naaleskove. Ind over Ejendommen løb et lille Aaløb, hvor der var en ganske god Ørredfangst, men Per Jönsson interesserede sig ikke for Fiskeri; han havde hellere set, at der havde ligget en Strimmel god Jord paa den Plads som Aaen optog; men dog blev det denne Aa, der kom til at give Per Udbytte af Ejendommen, takket være hans gode, snedige Smaalændingshjerne.

En Aften sad han nede ved sit Aaløb og var i skidt Humør. Nu havde han bakset med den elendige Ejendom Aar efter Aar, og Udbyttet blev lige magert, det var hverken til at leve eller dø af, det eneste, der blev plukket op paa Markerne var Sten, og de var ikke lette at forvandle til Brød.

Kunde han bare sælge hele Ha-bengutet og faa det ordentligt betalt, saa skulde han snart slaa til; men der var desværre ingen, der vilde købe. Ejendommen var ganske vist rig paa „Naturskønheder“, Skove og Bjerge var der nok af i Omegnen, og Fisk i Aaen og Harer og Urfugle i Skoven, det skulde naturligvis være, at man kunde faa fat i en eller anden tosset Købstadbo, der vilde spille „Godsejer om Sommeren“ — men den Slags hængte heller ikke paa Træerne.

Solen var ved at gaa ned og sendte sit sidste Skær hen over Landskabet; det glimtede som Guld i Granitklipperne der henne bag ved Fyrreskoven, og det satte Pers Fantasi i Bevægelse. Der gik et gammelt Sagn om, at der skulde være Metal i Bjærgene her paa Egnen, der skulde være baade Guld og Sølv; men det laa saa dybt og var saa fast bundet, at det ikke kunde betale sig at grave det ud. De sidste Solstråler spillede i Aaens smaa Vover, og Pers Hjerne arbejdede stærkere og stærkere. Der spillede et let svedent Smil om hans Læber, det saa ud, som om han arbejdede med en Idé, og da han gik hjemad, saa det slet ikke ud, som om han kendte til Næringsssorger og Bekymringer, der var kommet ligesom Spænsthed i hans Skridt og Humør i hans poliske Øjne.

Et Par Dage efter sad Per i Privatkontoret hos Konsulen inde i Købstaden, Byens rigeste Købmand. Per snakkede, rolig og sindig; men den, der kendte ham lidt nøjere, vilde maaske finde at baade hans Tale og hans Ansigt-udtryk havde et lidt mere enfoldigt Præg end til Hverdag. Paa Bordet stod en lille Pose med Sand.

— Se denne Prøve har jeg taget af Bunden i Aaen, lige uden for Gaarden, og min Svoger, som har været i Amerika, han vil bande paa, at der er Guld i. Og det er jo ogsaa saa rimeligt, for man har da altid hørt, at der skulde være Guld oppe i Bjerget, og hvorfor skulde der saa ikke kunde være i Aaen ogsaa.

Per mente, at naar Konsulen vilde lægge Pengene til, saa kunde der anlægges et Guldvaske-ri, saa vilde de blive Millionærer begynde to.

Men Konsulen var ikke saa begejstret for Idéen, som Per havde ventet. Han smilede overlegent og

forsøgte at slaa koldt Vand i Blodet paa den sangvinske Guldvasker. — Nej, Per, sagde han, saa tror jeg ligesaa godt vi kunde begynde at skrælle Guld af Maanen, den Spekulation tror jeg dog ikke, jeg bryder mig om at være med til.

— Ja, ja, sagde Per lidt nedstemt og tog sin Pose, saa vil jeg gaa hen til Købmand Anderson, han er altid en rask Mand, naar der er Penge at tjene, og vil han ikke, saa prøver jeg i Stockholm. Penge skal her laves!

Og Per lavede sig til at gaa:

— Naa, sagde Konsulen med et overbærende Smil, jeg kan jo sagtens lade Posen med Dyndet undersøge, det koster jo ikke meget og kan snart blive gjort. De kan jo lade den blive her til i Eftermiddag og saa komme ind og faa Besked.

Hen paa Eftermiddagen kom Per tilbage. Konsulen tog imod ham med sit sædvanlige overlegne Smil.

— Ja, Per, jeg fik desværre Ret, der er saamænd ikke mere Guld i den Pose, end der er under min Negl. — Per blev øjensynlig meget skuffet.

— Vil De ikke have et lille Glas til at skylle Sorgen ned med? spurgte Konsulen og kom med et Par Glas og en Flaske. Per satte sig ned.

— Hør min gode Per Jönsson, sagde Konsulen, kender De ikke en Mand paa Deres Egn, der har et net lille Hus og vil sælge. Jeg vilde gerne have saadan et lille Sted i en naturskøn Egn, hvor min Kone og Børnene kan bo om Sommeren, og paa Deres Egn er der jo baade kønt og sundt. Skulde De muligvis høre, at nogen vil sælge en saadan lille Ejendom lidt billigt, saa lad mig det vide.

Jo, Per kunde næsten tænke sig den Mulighed, selv at sælge, men saa hel billigt blev det jo ikke. Man havde jo dyrket op og var kommet til at holde af Egnen, og det var egentlig ikke hans Tanke, saadan at skille sig fra Hjemmet, men naar man kunde gøre en Forretning o. s. v. op ad Stolper og ned ad Vægge.

Det blev en længere Forhandling, og otte Dage efter var Per atter i Købstaden og skrev Købe-brevet under. Han havde faaet en meget fin Betaling for sin Ejendom, men efter hans Ansigt at dømme, skulde man tro, at han var plyndret til Skjorten.

Et Par Maaneder efter flyttede Per ned til det fede Skaane, hvor han købte sig en god lille Lod med ekstra gode Bygninger, og Konsulen rykkede ind i hans gamle Hjem.

Nu blev der Liv. Konsulen havde et Par Ingeniører med, og de havde travlt med at rode i Aaen de første Par Dage, men det varede ikke længe, før Ingeniørerne rejste igen, og Folk sagde, at de havde været saa lattermilde nede paa Stationen, da de tog Afsked.

Men hvem der ikke var lattermild, det var Konsulen. Han gik omkring, mørk som en Uvejrssky, og da en af Naboerne fortalte ham, at Per i sin Tid, før han købte Ejendommen, havde været i Alaska og gravet Guld, blev Konsulen endnu mere mørk.

Men han havde ingen Held med sit Gulddraveri, fortalte Naboen, det eneste, han havde med hjem var en lille Pose med noget Skidt i, som han kaldte for Guld-sand.

Hjemme i vort Sogn er der en Mand, der er født i 1792.

Det er umuligt.

Nej, det staar paa hans Gravsten.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Alle Tryksager

saasom

Rægninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visittkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—o—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebanen.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebanen, naar der findes brugeligt Fortog, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebanen, men skal være agtpaaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Korsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning ved Korsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejstryds og Fodgængerfeltet, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadestryd er forbudt.

Cil højre svinges i fort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Intet Køretojs maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varstøjer derom. (§ 10).

For at undgå Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Bejse staves, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretojs foretager Udsving ved Tjægstætning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Sigtojs, Troppesafdelinger eller Processioner.

Ulyksetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hælskøretojs være forsynet med en klart lysende Ulygte paa hver Side med hvidt Lys og en Bagulygte med rødt Lys, hvis ikke Forsyningerne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Ulygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Ulyksetien ligger i højre Side af Gaden, skal Ulyksetien benytte den, med mindre han har Pakter paa Ulyksten, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Ulykseti, som er beregnet for Ulykting i begge Retninger, lig-

ger i venstre Side af Gaden, er Ulyksetien berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Ulyksetier skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at kølle paa eller over Fortog eller ud af Porte etc. Ulyksetier maa ikke hage sig bagi andre Køretojs, og paa en Ulykseti maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Ulykseti skal være forsynet med Rattøj og i Ulyksetændingstiden med klart lysende Ulygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Ulyksetier skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Ulyksetien (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Ulyksetien altid vige for Motorførende, og hvor der er Ulyksetier, er Ulyksetierne henviset til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetraget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,

Alt udført af bornh. Arbejdere.

Telefon 127.

Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring, Høvning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Bryllupsange og Festsange

hurtigt og billigt

Allinge Bogtrykkeri

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Gravsange

billigst

Allinge Bogtrykkeri.

„Luksuskvinden“.

Enhver gift Kvinde, der udretter et Arbejde i Hjemmet eller udenfor det, har min dybeste Respekt.

Men hun skal ogsaa udrette et Arbejde.

Kvindesagen har efterhaanden faaet Bugt med de »gamle Jomfruer«, men der er en anden Type paa Kvinder, som vi maa se at komme til Livs. Det er hende, jeg vil kalde for Luksuskvinden, hende, hvis Mand har saa stor en Indtægt, at han til Hjælp for hende i Huset kan holde een eller to Piger, og som falder for Fristelsen til intet selv at bestille.

Hjælpen i Huset i Forbindelse med den moderne Teknik gør, at der slet intet Arbejde bliver til hende.

Jeg forsikrer Dem for, vi har, især i København, mange af den Slags.

Hun bruger hele sin Tid ukulturelt.

Hun er at træffe alle andre Steder end i Hjemmet.

Hun ofrer al sin Tid paa Kosmetik, Sport- og Mannequin-Opvisninger.

Det kan ikke nægtes, at hun ved alt sit Pjank sætter adskillige Penge i Omløb; men det er ogsaa hendes eneste gode Side.

En Udløber af dette Luksuskvinde-Væsen er Kaaringen af »Skønhedsdronninger«.

Man tror ikke, naar man læser det, at den Slags Ting bliver taget alvorlig; men det gør de, og de trænger helt ned i Børnernes Leg.

Jeg har set Smaabørn lege Skønhedskonkurrence, ganske som de voksne gør det.

Statsmænd, Gesandter og selv den pavelige Nuntius overværer disse Skønhedstævner.

Vanvittigt er det i Anno 1934 — men en Kendsgerning alligevel.

En Kvinde maa gerne se køn ud; men Kosmetik pynter ikke.

Alt det Stads, der smøres i Ansigtet, finder jeg rædselsfuldt, det ødelægger den kvindelige Friskhed — og det nedsætter tillige Kvinderne i den almindelige Anseelse.

Hvordan kan man med Tryghed overlade en Stemmeseddel til et saadant Væsen, der kun tænker paa sit Pjankerier?

Naa, hun bruger den formodentlig heller ikke, fordi hun ikke aner, hvordan den skal bruges — og det er godt det samme!

Det er disse Kvinder, der gør Skade, ikke dem, der arbejder paa Kontorerne, i Skolerne eller maaske hjælper deres Mand i hans Forretning.

(Af Gyrithe Lemche i Thist. Amtst.)

Fröken Petterson: — Tycker inte herr Karlsson, at jag blir tio år yngre i denne här hatten?

— Hur gammal är fröken?

— Trettiofem år.

— Med eller utan hatt.

Moderen til sin Datter paa Bryllupsdagen: — Læg dig det paa Sinde Ellen: Dersom du vil blive en rigtig tidssvarende Husmoder, skal du holde fast paa tre Ting: 1) paa Kassen, 2) paa Gadedørnøglen og 3) det sidste Ord.

Bondekonen: Bevares vell! Vasker du Fødder! Ded har du da'tte gjort i Aaringer.

Per Person: Je' skal sige dig, Støvlerne æ begyndt aa blive for smaa.